

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
ODBOR STAVEBNÍ

Č.j.: S-MHMP 226518/2010/OST/Fr

V Praze:
9.3.2011

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební, jako odvolací správní orgán příslušný dle ust. § 81 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a dle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, přezkoumal na základě odvolání Ing. Miroslava Mevalda, nar. 8.4.1960, bytem K Železnici 421, Praha 9, Ing. Milana Šubrta, nar. 20.7.1963, bytem Na Korunce 324, Praha 9, Zuzany Bučkové, nar. 7.9.1962, bytem Na Korunce 496, Praha 9, Miloslava Dušáka, nar. 22.5.1928, bytem Na Korunce 496, Praha 9, PhDr. Dagmar Gavlasové, nar. 3.10.1956, bytem U Dejvického rybníčku 916/8, Praha 6, Miroslavy Šiškové, nar. 12.2.1965, bytem Litožnická 400, Praha 9, Ing. Miroslava Šišky, nar. 3.12.1960, bytem Litožnická 400, Praha 9, Ilony Rudlové, nar. 22.2.1958, bytem Litožnická 292, Praha 9, Ing. Emila Rudla, nar. 23.6.1956, bytem Litožnická 292, Praha 9, Marie Pazourkové, nar. 19.4.1945, bytem Na Korunce 487, Praha 9, Vladislava Pazourka, nar. 19.9.1964, bytem Na Korunce 487, Praha 9, Mgr. Vladimíra Maudra, nar. 24.4.1968, bytem Ke Hřbitovu 271, Všenory, Ing. Ludmily Melounové, nar. 23.9.1951, bytem Prosná 305, Praha 9, Magdalény Žáčkové, nar. 4.4.1973, bytem Na Korunce 488, Praha 9, Ladislava Sejpka, nar. 12.12.1938, bytem Na Korunce 291, Praha 9, Ireny Kuncové, nar. 5.8.1943, bytem K Železnici 322, Praha 9, Václava Kunce, nar. 15.10.1941, bytem K Železnici 322, Praha 9, Ivany Baláčkové, nar. 26.4.1951, bytem Biskupcova 65, Praha 3, Jolany Kopejskové, nar. 20.5.1966, bytem Do Dubče 362, Praha 9, Davida Kopejska, nar. 5.3.1964, bytem Do Dubče 362, Praha 9, Marka Šoltysse, nar. 9.8.1973, bytem K Železnici 294, Praha 9, Karolíny Šoltysové, nar. 28.9.1973, bytem U Čtvrté baterie 1960/9, Praha 6, Jiřího Osvalda, nar. 20.8.1951, bytem K Železnici 330, Praha 9, Martina Osvalda, nar. 22.4.1977, bytem Do Dubče 339, Praha 9, Jany Sedláčkové, nar. 21.5.1943, bytem Otakara Vrby 290, Praha 9, Jaroslava Sedláčka, nar. 9.10.1938, bytem Otakara Vrby 290, Praha 9, Ing. Liběny Doležalové, nar. 30.1.1958, bytem Na Korunce 492, Praha 9, Mgr. Margarety Hruzové, nar. 15.4.1969, bytem Hroznová 493/5, Praha 1, Ing. Františka Krause, nar. 21.9.1961, bytem Do Řičan 327, Praha 9, Ing. Lenky Krausové, nar. 3.2.1962, bytem Do Řičan 327, Praha 9, Pavla Bárty, nar. 21.9.1935, bytem Lublinská 572/42, Praha 8, Marie Bártové, nar. 26.7.1940, bytem Lublinská 572/42, Praha 8, Jana Klicpery, nar. 13.10.1960, bytem Na Korunce 286, Praha 9, Věry Klicperové, nar. 9.8.1936, bytem Na Korunce 286, Praha 9, Ludmily Šmatové, nar. 24.10.1943, bytem Na Korunce 493, Praha 9, Oldřicha Hozmana, nar. 5.6.1941,

bytem Nad nádražím 447, Praha 9, JUDr. Dany Novotné, nar. 21.11.1958, bytem K Železnici 335, Praha 9, Květoslavy Sudíkové, nar. 23.1.1930, bytem Na Korunce 337, Praha 9, Ing. Stanislava Jurnečka, nar. 7.9.1946, bytem Do Dubče 420, Praha 9, Markéty Podlahové, nar. 2.5.1976, bytem Otakara Vrby 321, Praha 9, Martina Podlahy, nar. 9.10.1972, bytem Otakara Vrby 321, Praha 9, Zdeňka Kotrby, nar. 8.6.1931, bytem Na Korunce 441, Praha 9, Anny Hlaváčové, nar. 27.3.1958, bytem Nad Mlýnským potokem 509/4, Praha 10, MVDr. Jana Hlaváče, nar. 24.9.1954, bytem Nad Mlýnským potokem 509/4, Praha 10, JUDr. Mgr. Dagmar Dubecké, PhD., nar. 17.5.1966, bytem Prosná 303, Praha 9, Romana Březiny, nar. 11.5.1961, bytem Na Korunce 313, Praha 9, Jiřího Schwarze, nar. 20.5.1963, bytem Do Řičan 329, Praha 9, Vojtěcha Holana, nar. 17.10.1977, bytem Na Korunce 585, Praha 9, občanského sdružení Zdravé životní prostředí, IČ 266 74 386, se sídlem U Vrby 46, Praha 9, zastoupených Mgr. Luděkem Šikolou, advokátem AK Šikola a partneři, se sídlem Dvořákova 13, Brno, doručovací adresa Rumunská 22, Praha 2, Městské části Praha – Běchovice, IČ 002 40 044, se sídlem Za Poštovskou zahradou 479, Praha – Běchovice, obce Sibřina, IČ 002 40 745, se sídlem Šibřina č. 15, Jaromíra Bratky, nar. 25.1.1948, bytem Dol 14, Máslovice, Vladimíra Prokúpk, nar. 16.9.1955, bytem Hostěradice 41, Kamenný Přívoz, Jiřího Prokúpk, nar. 1.11.1953, bytem Levského 3204/17, Praha 4, Marie Adamové, nar. 1.9.1943, bytem Poděbradova 712, Úvaly, Blaženy Svobodové, nar. 10.2.1945, bytem Petra Fastra 1108/6, Říčany, Marie Vedralové, nar. 2.5.1948, bytem Palackého 876, Kostelec nad Černými Lesy, Anny Kuklové, nar. 2.11.1950, bytem Vojanova 320, Úvaly, Zdeňka Doležala, nar. 12.6.1953, bytem Břežany II 177, Český Brod, Kláry Andrštové, nar. 13.7.1966, bytem Čížovská 1074, Újezd nad Lesy, rozhodnutí Úřadu městské části Praha 21, odboru stavební úřad č.j. UMCP21/09340/2009/SU/Kop ze dne 22.12.2009, o umístění stavby nazvané „Silnice I. třídy č. 12 v úseku R1 – Úvaly – přeložka stávající silnice I/12“ na pozemcích k.ú. Dubeč, Běchovice, Koloděje, Újezd nad Lesy, Sibřina, Květnice, Dobročovice, Úvaly, Škvorec, Tuklaty, a na základě tohoto přezkoumání rozhodl podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád takto:

rozhodnutí č.j. UMCP21/09340/2009/SU/Kop ze dne 22.12.2009 ruší věc se vrací správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Odůvodnění:

Úřad městské části Praha 21, odbor stavební úřad (dále jen jako stavební úřad) vydal dne 22.12.2009 rozhodnutí č.j. UMCP21/09340/2009/SU/Kop, kterým vyhověl žádosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, správa Praha, IČ 659 93 390, se sídlem Dukelských Hrdinů 34, Praha 7, a na pozemcích v k.ú. Dubeč, Běchovice, Koloděje, Újezd nad Lesy, Sibřina, Květnice, Dobročovice, Úvaly, Škvorec a Tuklaty umístil stavbu nazvanou „Silnice I. třídy č. 12 v úseku R1 – Úvaly – přeložka stávající silnice I/12“. Proti tomuto rozhodnutí uplatnili odvolání subjekty uvedené ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Odvolatelé zastoupení Mgr. Luděkem Šikolou, advokátem se sídlem Dvořákova 13, Brno, v obsahu odvolání uvádějí, že jsou vlastníky pozemků a staveb, které jsou předmětnou stavbou dotčeny, a to především hlukem emitovaným provozem po realizaci stavby. Uvádějí, že samotná přeložka silnice I. třídy č. 12 nemůže být realizována bez vybudování SOKP, stavby 511. Namítají, že napadeným rozhodnutím nebylo vyhlášeno ochranné hlukové pásmo, přestože to stanovisko KHS hl.m. Prahy ze dne 25.5.2009 požadovalo. S projednaným dopravním řešením nesouhlasí a uvádějí jiný způsob řešení, pro ně přijatelný. Namítají, že realizace umístěné přeložky by měla za následek překročení hlukových limitů, snížení

kvality bydlení, pokles cen jejich nemovitostí. Skutečnost, že pro stavbu přeložky nebylo stanoveno ochranné hlukové pásmo označují za účelové jednání, neboť by se při jeho stanovování a posuzování zjistilo, že přeložku v tomto místě nelze umístit. Dovozejí, že stavební úřad nezjistil všechny podklady pro rozhodnutí a nedostatečně zjistil stav věci. Namítají, že bylo použito tzv. „salámové metody“ tím, že stavba nebyla umístěna komplexně, tj. stavba SOKP č. 511 a předmětná stavba přeložky komunikace. Uvádějí, že nezpochybňují, že územní řízení je řízením návrhovým, namítají však, že stavební úřad má dostatek prostředků, aby zabránil podobné manipulaci, např. spojením obou řízení. Napadají obsah závazného stanoviska Krajské hygienické stanice hl.m. Prahy a Hygienické stanice hl.m. Prahy. Uvádějí, že z obsahu závazného stanoviska odboru ochrany prostředí Magistrátu hl.m. Prahy vyplývá, že v zájmovém území byl zjištěn výskyt chráněných druhů živočichů. Upozorňují, že pro zvláště chráněné druhy živočichů si žadatel musí obstarat výjimku podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, ve správním spise se však tyto doklady nenacházejí. Odkazují na judikát Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 37/2005, kde je konstatováno, že předmětné povolení výjimky ze zákazu u zvláště chráněných živočichů musí být vydáno před vydáním územního rozhodnutí. Namítají, že napadené rozhodnutí neobsahuje výčet pozemků, na kterých se stavba umísťuje, což označují za formální vadu, dále namítají absenci grafické přílohy s tím, že účastníkům bylo znemožněno přesně a jednoznačně určit rozsah zásahu do jejich práv, popřípadě ověřit naplnění podmínek podle zvláštních právních předpisů. Uvádějí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 79 odst. 1 stavebního zákona, § 9 odst. 1 vyhl. č. 503/2006 Sb. a § 4 odst. 4 správního řádu. Uvádějí, že zákonem č. 114/1992 Sb. je zakázána změna nebo poškozování přírodní památky a namítají, že předmětnou stavbou jsou dotčeny pozemky parc.č. 1600/4 a 1871, k.ú. Dubeč, na kterých se nachází ochranné pásmo přírodní památky Lítožnice, a že ve spise se nenachází „výjimka orgánu ochrany přírody ze zákazu ze zvláště chráněných území“, ani žádný doklad o tom, že by se vlivem stavby na PP Lítožice orgán ochrany přírody zabýval. Navrhují, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena k novému pojednání a rozhodnutí.

Podáním ze dne 8.2.2010 občanské sdružení Zdravé životní prostředí uplatnilo doplnění svého odvolání. V obsahu tohoto podání uvádí, že občanskému sdružení skutečně záleží na zdravém životním prostředí a skutečně jej trápí osud ohrožených druhů fauny a flóry s tím, že ochranu ohrožených druhů již není možno bagatelizovat. V příloze dokládá článek autora Pavla Barocha, publikovaný dne 1.2.2010 na Aktuálně.cz., týkající se problematiky vymírání živočišných a rostlinných druhů.

Obec Sibřina prostřednictvím starosty Ing. Petra Vítka v odvolání uvádí, že realizace přeložky silnice I/12 bude znamenat podstatné zhoršení již tak neúnosné dopravní situace v obci, a že realizace přeložky silnice III/33313 se tak jeví nezbytná s ohledem na ochranu zdraví a životního prostředí v souvislosti se zprovozněním přeložky silnice I. třídy č. 12. Namítá, že není prokázáno, že umístěním a provozem stavby nedojde k překročení zákonných limitů z hlediska hluku, prašnosti, vibrací, a to v souvislosti s vybudováním MÚK Újezd nad Lesy v blízkosti mateřské školy a namítá, že chybí relevantní podklady. Požaduje, aby nejen ve vnitřním, ale i ve venkovním prostoru mateřské školy byly dodrženy hlukové limity a aby zde nedošlo k zatěžování prašností, vibracemi, atd. Namítá, že v řízení nebyla předložena hluková studie týkající se budoucího provozu umístěvané stavby, stejně tak studie vlivu prašnosti a vibrací. K obsahu stanoviska k posouzení vlivů záměru na životní prostředí namítá, že již nemůže být bezvadným podkladem pro rozhodnutí z důvodu, že bylo vydáno v roce 2001 až 2002 a požaduje, aby bylo doloženo aktuální stanovisko dotčeného orgánu státní správy. Žádá, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

Městská část Praha – Běchovice, jednajícím starostou Ing. Ondřejem Martanem, v obsahu odvolání uvádí, že nesouhlasí s tím, aby odvodnění ploch zařízení staveniště, a zejména pak odvodnění úseků stavby, bylo řešeno až v dalším stupni projektové dokumentace (ve stavebním řízení). Nesouhlasí s řešením odvodnění popsáním v DÚR, namítá nebezpečí zanesení potoků naplavenou zeminou při přívalových i běžných deštích. Požaduje doplnění DÚR o konkrétní řešení problematiky odvodnění staveniště spádově do Říčanského potoka

a Rokytky z pohledu jejich možného zanesení naplavenou zeminou. Uvádí, že nesouhlasí s tím, aby přístupy na stavenišťe, konkrétně k ZS1, ZS2, ZS3 byly navrženy tak, aby byly minimálně zatěžovány místní komunikace, a aby toto řešení bylo předloženo až v dalším stupni projektové dokumentace. Požaduje aby v dokumentaci pro územní řízení byly zapracovány požadavky na výslovný zákaz používání místních komunikací Do Řičan a K Jalovce a Ke Kolodějům. Nesouhlasí s nekonkrétní formulací podmínky č. 7 napadeného rozhodnutí, která připouští využívání uvedených komunikací. Nesouhlasí s tím, že byl zamítnut požadavek na provedení protihlukového valu směrem ke stávající a plánované zástavbě.

Jaromír Bratka, Marie Vedralová, Marie Adamová, Zdeněk Doležal, Anna Kuklová, Vladimír Prokúpek, Jiří Prokúpek a Klára Andrštová v odvoláních totožného obsahu uvádějí, že napadené rozhodnutí bylo vydáno nepříslušným orgánem, neboť zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, nezná název „Úřad městské části – odbor stavební úřad“, neboť zde se vyskytuje pouze název „stavební úřad“. Namítají, že stavba umístěná napadeným rozhodnutím není stavbou ve veřejném zájmu, ale „plánovitým zcizením pozemků jiných vlastníků“. Uvádějí, že dokumentace hodnocení vlivů na životní prostředí (resp. podklady k ní) byla zpracována před řadou let, že jsou údaje zastaralé, nepřesné, neúplné a často zavádějící. Stavební záměr označují jako neúčelný, namítají hrubé porušení vlastnických práv, nedostačující podklady, neschválené územní plány a nepříslušný vydávající orgán. Navrhují, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

Blažena Svobodová v obsahu odvolání uvádí, že o pozemku v jejím vlastnictví stavební úřad jednal bez její přítomnosti, že v místě úřadu nebydlí, veřejnou vyhlášku si nepřečetla a jednání se tedy nemohla účastnit. Namítá, že informace o stavu věci jí nebyla poskytnuta starostou obce Květnice, ani pracovníky stavebního odboru v Újezdu nad Lesy. Nesouhlasí s tím, že by pozemky v jejím vlastnictví měly být vyvlastněny a uvádí, že „mají vysokou cenu“, neboť jí měly i pro její předky.

Stavební úřad, v souladu s ust. § 86 odst. 2 správního řádu vyrozuměl o odvolání účastníky řízení a vyzval je, aby se k jeho obsahu vyjádřili. Jak bylo zjištěno z obsahu předloženého správního spisu, tohoto oprávnění využil žadatel, Ředitelství silnic a dálnic ČR, Správa Praha. V obsahu tohoto vyjádření uvádí, že s odvoláním nesouhlasí, a naopak žádá o potvrzení platnosti již vydaného územního rozhodnutí. Uvádí, že je nutno detailně posoudit, zda všichni odvolatelé zastoupení AK Šíkola a partneři jsou skutečně v postavení účastníka řízení, neboť postavení účastníka jednoho tematicky i situačně obdobného správního řízení nezakládá též právo v jiném řízení. Uvádí, že hlukové vlivy nemohly být posouzeny synergicky, neboť se umísťuje samostatná stavba, byť v návaznosti na jinou kapacitní komunikaci, a že byly posuzovány příspěvkově. Uvádí, že zpracovaná hluková studie je koncipována jako studie příspěvková, kde jsou započítány pouze nové zdroje hluku a ty jsou samostatně vyhodnoceny a případně jsou k těmto hodnotám navrhována protihluková opatření. Uvádí, že synergické hodnocení bývá součástí EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. v aktuálním znění. Uvádí, že je samozřejmé, že celkovou hlukovou situaci tvoří počet všech zdrojů hluku, jednotlivá PHO by však byla vztažena k jednotlivým zdrojům hluku. K namítané „salámové metodě“ uvádí, že požadavek spojení předmětné investice s dalšími by mohl být aplikován na celý silniční skelet, který bude v budoucnosti umísťován, a že takový požadavek není proveditelný. K problematice stanovisek HS hl.m. Prahy uvádí, že provedená hluková studie ve svém závěru uvádí, že stávající zástavba nebude zasažena hlukem přesahujícím současné hygienické limity v denní ani v noční době, prokázala však na několika místech za hranicí umísťovanou stavbou dotčených pozemků nadlimitní hodnoty předpokládaného hluku z provozu, což bylo důvodem pro stanovení podmínky na nutnost vyhlášení ochranného pásma. Uvádí, že stavební zákon umožňuje vydání rozhodnutí o ochranném pásmu samostatně nebo společně s územním rozhodnutím podle § 79 až § 81 stavebního zákona, tedy že není výslovně uvedeno, za jakých podmínek se musí vydat obě rozhodnutí společně a kdy samostatně. Namítá, že u tak rozsáhlé stavby je z hlediska administrativního účelné obě řízení oddělit, jelikož okruh účastníků řízení o umístění stavby

není totožný v případě řízení o ochranném pásmu. Uvádí, že investor již podal žádost o vydání rozhodnutí o ochranném pásmu, že toto řízení stavební úřad přerušil, a že jsou zajišťovány podklady pro toto rozhodnutí. K namítané absenci rozhodnutí podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. uvádí, že stavebním úřadem nebyly výjimky podle uvedeného zákonného ustanovení požadovány, a že se ze zkušenosti tyto výjimky dokládají až ke stavebnímu řízení, a to z důvodu časové náročnosti v přípravě liniové stavby, neboť výskyt druhů chráněných živočichů v lokalitě se může v průběhu času měnit. K námitce vadného výroku napadeného rozhodnutí uvádí, že stavební úřad specifikoval dotčené pozemky na základě potvrzení koordinační situace stavby, která byla provedena v soutisku s katastrální mapou, že potvrzená situace je nedílnou součástí vydaného územního rozhodnutí, a že po celou dobu územního řízení byl tento doklad dostupný k nahlédnutí. K namítanému zásahu do přírodní památky Lítožnice uvádí, že její poloha je patrna z projektové dokumentace, která byla v rámci řízení k dispozici. Dále uvádí, že posouzení vlivu stavby na tuto přírodní památku bude úkolem až pro umístění stavby, před jejím povolením, a že dokumentace EIA posoudila vedení trasy v uvedeném území. Konstatuje, že případná opatření na ochranu této přírodní památky budou akceptována a zapracována v dalším stupni dokumentace. K požadavku na realizaci přeložky silnice III/33313, silniční spojky silnice č. III/01212, dle zákresu v územním plánu Květnice, z důvodu svedení dopravy navazující na I/12 mimo obec Sibřina, uvádí, že uvedená silniční spojka nemá přímou souvislost s předmětnou akcí a nelze ji tedy začlenit do dokumentace této stavby, ani jakkoliv s touto stavbou spojovat. Dokládá výtah z korespondence s obcí Sibřina s tím, že dokládá, že obec Sibřina v prvním stanovisku souhlasila se stavebním záměrem – přeložkou I/12. Uvádí, že obec Sibřina měla k dispozici všechny požadované podklady a rovněž mohla využít možnosti konzultací, které si však nevyžádala. K problematice vztahu zákona č. 244/1992 Sb. a zákona č. 100/2001. Sb. uvádí, že platnost starého právního předpisu je neomezená, jak potvrzuje ve svém sdělení ze dne 20.4.2004, určeném odborům výkonu státní správy MŽP a krajským úřadům, Ministerstvo životního prostředí. K problematice odvodnění staveniště uvádí, že rozsah popisu tohoto odvodnění odpovídá stupni projektové dokumentace, podrobnější řešení bude předmětem dalších stupňů projektové dokumentace. Uvádí, že jako ochranu před možným zanesením potoků naplavenou zemínou lze v prostoru zařízení staveniště zbudovat provizorní retenční jímky, a že tento požadavek lze zanést jako vstupní podmínku pro další stupeň projektové dokumentace. Dále uvádí, že přístup k objektům zařízení staveniště ZS 1 – ZS 3 lze zajistit i bez použití komunikací, na kterých si Městská část Praha – Běchovice staveništní dopravu nepřeje, s tím, že není důvod k nerespektování tohoto požadavku v dalších stupních projektové dokumentace. Uvádí, že tento požadavek lze zanést jako vstupní požadavek pro tvorbu projektové dokumentace stavby, tedy jako podmínku územního řízení. Dále uvádí, že „dokumentace – příloha POV byla zpracována dříve, než byly požadavky MČ Praha – Běchovice akceptovány v rámci inženýrské činnosti, že se jedná o obavu odvolatele, že již dohodnuté nebude platit“. Uvádí, že „lze vyřešit podmínkou ÚR nebo dalším doplněním PD k územnímu řízení“. Uvádí, že požadavky na „PHS ve specifikované oblasti nepotvrdila žádná dosud zpracovaná hluková studie, proto nejsou v projektu zakomponovány“. Uvádí, že neopodstatněná investice by zbytečně navyšovala rozpočet stavby, což je pro investora hospodářícího s veřejnými financemi nežádoucí. V případě stavby nelze uvažovat s výhledovou zástavbou území, opatření se týkají pouze stávající zástavby. Dále uvádí, že pokud se v budoucnu prokáže nezbytnost protihlukové ochrany, bude v dalších stupních projektové přípravy zakomponována do objektové skladby navrhované akce (zeď, val, případně jiný způsob). Závěrem uvádí, že projektant připomíná, že hlukové studie zpracované pro budoucí výhledový stav, jsou jen predikcemi, ale že důležité z hlediska legislativy v oblasti ochrany proti nepříznivým vlivům hluku je měření hluku ze skutečného provozu při uvedení stavby do předčasného užívání, a na základě tohoto měření může být konstatována nezbytnost takové investice.

Dále se k obsahu odvolání vyjádřil Útvar rozvoje hl.m. Prahy, příspěvková organizace (dále jen jako ÚRM), zastupující účastníka řízení Hlavní město Praha v územním řízení.

V obsahu vyjádření ze dne 12.2.2010 uvádí, že předmětná stavba přeložky silnice I/12 je v souladu s platným územním plánem i s nadřazenou územně plánovací dokumentací – Zásady územního rozvoje hl.m. Prahy, vydaných opatřením obecné povahy č. 8/2009. Dále uvádí, že vliv stavby na životní prostředí byl posuzován dokumentací EIA dle zákona č. 244/1992 Sb., na tuto dokumentaci byl zpracován Posudek 11/2002 a bylo ze strany MŽP vydáno souhlasné stanovisko o hodnocení vlivů. Uvádí, že hlukové posouzení nebylo součástí studie k DUR, a že je naprosto nezbytné dodržet splnění stanovených hygienických limitů. Uvádí, že pokud hlukové posouzení prokáže nezbytnost protihlukových opatření, o realizaci protihlukového valu lze uvažovat s tím, že toto řešení je z hlediska územního plánu hl.m. Prahy a koncepce krajiny a přírody možné, za podmínky dodržení určitých podmínek. Uvádí, že limitujícím faktorem pro vybudování ochranného valu v daném prostoru jsou stávající ochranná pásma nadzemního vedení 110 kV a 220 kV. S ohledem na polohu krajiny musí být val koncipován tak, aby vytvářel přirozený přechod do volné krajiny, a to včetně možnosti jeho ozelenění. V dotčeném území je podle platného územního plánu navržen interakční prvek (IP) územního systému ekologické stability (ÚSES). Příčný přechod dopravních staveb přes ÚSES je přípustný a IP ÚSES nemá metodikou dány parametry, tj. minimální šířku či výměru, tedy v případě důsledného zelenění okolí stavby komunikace by její křížení s prvkem ÚSES nemělo být problematické. Dále uvádí, že proces stanovení koncepce dopravní infrastruktury hl.m. Prahy intenzivně probíhal v průběhu 90. let minulého století, v této době byl zpracován též současný platný územní plán hl.m. Prahy. Po složitém procesu projednávání byla do platného územního plánu hl.m. Prahy i do územního plánu VUC Pražského regionu vybrána a schválena varianta, která je předmětem kritiky. Uvádí, že proces stabilizace dopravní koncepce není předmětem územního řízení, naopak územní řízení musí vycházet z platného územního plánu. Stavba přeložky silnice I/12 je v souladu s platným územním plánem. Odvolateli navrhované řešení spočívající v nerealizaci přeložky silnice I/12 a přesměrování dopravních vztahů z Českobrodské na dálnici D11, ÚRM hodnotí jako řešení se kterým nemůže souhlasit z důvodu, že jej nepokládá za správné a přínosné z hlediska dopravy, tak i z hlediska očekávaných efektů zklidnění stávající komunikace Českobrodská, které znamená z pohledu urbanistického přínos v podobě odstranění bariérového efektu intenzivně zatížené komunikace rozdělující stávající zástavbu Běchovic, Újezdu nad Lesy a Úval. Uvádí, že s ohledem na bouřlivý rozvoj obytné zástavby v přilehlé části Středočeského kraje, mnohdy bez vazby na kapacitní kolejové systémy veřejné dopravy (zejména železnice), dochází k nárůstům dopravního zatížení historické stopy Českobrodské, a to díky převládajícím radikálním dopravním vztahům vůči hl.m. Praze. Přeložka silnice I/12 svým trasováním a křižovatkám umožní absorbovat většinu dopravních vztahů a ochránit tak sídla ve východní části Prahy od dopravy generované vně hl.m. Praha. Konstatuje, že současně ÚRM ve svých vyjádřeních k záměru stavby akcentoval potřebu citlivého krajinářského řešení přeložky silnice I/12. Uvádí, že přesměrování vztahů jinou, novou komunikací, by nepřineslo kýžené efekty. Dále uvádí, že lze konstatovat, že podle všech dostupných výkresů je stavba umístěna zcela mimo PP Lítožnice i její ochranné pásmo, a že v rámci posouzení EIA nebyl prokázán ani žádný zásadní nepřímý negativní vliv na toto chráněné území.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební (dále jen jako MHMP OST) nejprve přezkoumal odvolání z hlediska jejich přípustnosti a včasnosti s tím, že všechna uplatněná odvolání byla posouzena jako přípustná. Dále bylo zjištěno, že napadené rozhodnutí bylo hlavním účastníkům řízení podle § 85 odst. 1 stavebního zákona doručeno do vlastních rukou, vedlejším účastníkům řízení bylo doručeno veřejnou vyhláškou. Z obsahu předloženého správního spisu bylo zjištěno, že napadené rozhodnutí bylo hlavnímu účastníkovi řízení, Městské části Praha – Běchovice doručeno dne 15.1.2010. Odvolání bylo uplatněno tzv. krátkou cestou dne 25.1.2010, v zákonné odvolací lhůtě, a je včasné. Obci Sibřina bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 5.1.2010, odvolání bylo uplatněno tzv. krátkou cestou dne 21.1.2010, v zákonné odvolací lhůtě, a je včasné. Z obsahu předloženého správního spisu nelze zjistit, kdy bylo napadené rozhodnutí doručeno

dle ust. § 20 odst. 1 stavebního zákona vedlejším účastníkům, t.j., na které úřední desce bylo nejpozději zveřejněno, neboť není doloženo potvrzení města Úvaly, obce Dobročovice, Městské části Praha – Dubeč, města Český Brod a Městské části Praha – Koloděje. Z tohoto důvodu byla všechna uplatněná odvolání vedlejších účastníků řízení posouzena jako včasná.

Dále MHMP OST přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu stanoveném v ust. § 89 odst. 2 správního řádu, tedy z hlediska jeho souladu s veřejným zájmem a dále jen v rozsahu odvolacích námitek, s tím, že shledal právní a věcné vady, které odůvodňují jeho zrušení a vrácení věci správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že obsah uplatněných odvolání rovněž směřuje proti podkladovým závazným stanoviskům dotčených orgánů státní správy (DOSS), konkrétně proti závaznému stanovisku Hygienické stanice hl.m. Prahy č.j. ÚPL/553/2599/6337/09 ze dne 25.5.2009 a č.j. ÚPL/553a/2599/6337/09 ze dne 22.6.2009 a Krajské hygienické stanice Středočeského kraje zn. 2215/06/HOK/Li ze dne 28.4.2006, zn. 17113-213/08/HOK/Li 6618-213/09/HOK/Li ze dne 22.5.2009, zn. 8514-213/09/HOK/Li ze dne 22.6.2009, a dále proti závaznému stanovisku odboru ochrany prostředí MHMP č.j. S-MHMP 838510/2008/1/OOP/VI ze dne 29.5.2008, MHMP OST předložil uvedená závazná stanoviska příslušným nadřízeným správním orgánům, konkrétně ministerstvu zdravotnictví a ministerstvu životního prostředí, k jejich přezkoumání podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu. Ministerstvo životního prostředí (MŽP) vydalo dne 16.8.2010 pod č.j. 1016/500/10 41240/ENV/10 opatření, v jehož obsahu k problematice řešené zákonem č. 114/1992 Sb. uvádí, že je zcela na místě, aby stavební úřad zkoumal, zda byla pro umístění stavby povolena výjimka dle § 56 uvedeného zákona, neboť samotný OOP MHMP investora upozornil na výskyt zvláště chráněných druhů v dotčeném území a na nezbytnost povolení výjimky. MŽP dále uvádí, že na základě změny kompetencí orgánů ochrany přírody je ve věci předmětné výjimky příslušný OOP MHMP, že se jedná o řízení návrhové, tedy žádost by měl uplatnit stavebník, případně jeho zástupce. Upozorňuje, že provádění stavby bez této výjimky je sankcionováno až do výše 2 milionů Kč a zákazem činnosti ve smyslu § 66 téhož zákona. K problematice zásahu do ochranného pásma přírodní památky Lítožnice uvádí, že OOP MHMP by tento souhlas měl vydat jako závazné stanovisko ve smyslu § 149 správního řádu. Ministerstvo zdravotnictví (MZd) opatřením č.j. 64488/2010-1/OVZ ze dne 9.11.2010 zrušilo závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy (HS HMP) č.j. ÚPL/553a/2599/6337/09 ze dne 22.6.2009, změnilo závazné stanovisko HS HMP č.j. ÚPL/553/2599/6377/09 ze dne 25.5.2009 tak, že zrušilo podmínku č. 1 o tom, že součástí územního rozhodnutí musí být rozhodnutí o vyhlášení hlukového pásma. Dále MZd změnilo závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje (KHS SK) č.j. 8514-213/09/HOK/Li ze dne 22.6.2009 tak, že zrušilo podmínku a), kterou bylo stanoveno, že rozhodnutí o ochranném pásmu musí být vyhlášeno nejpozději před podáním žádosti o stavební povolení. Uvedený postup MZd. zdůvodnilo tím, že záměrem přeložky komunikace je odvedení tranzitní dopravy mimo intravilán obcí, že tato stavba zklidní dopravu v centru dotčených obcí. Uvádí, že odborným podkladem pro stanoviska HS HMP a KHS SK byla akustická studie v autorizované verzi duben 2009, která vyhodnocovala hluk z dopravy ve třech variantách, horizont 2015 bez SOKP 520 a MO, horizont 2015 bez SOKP 520 a horizont 2020 včetně SOKP a MO. Ze závěrů této studie vyplývá, že realizací přeložky komunikace nebude stávající zástavba zasazena hlukem přesahujícím hygienické limity hluku v denní, ani noční době. Uvádí, že vyhlášení ochranného hlukového pásma není v kompetenci orgánu veřejného zdraví, nýbrž příslušného stavebního úřadu, který je zodpovědný za kontrolu dokladů předložených k žádosti o vydání územního rozhodnutí. Uvádí, že vydání dvou závazných stanovisek v jedné a téže fázi územního řízení je porušením zásady ne bis in idem, a tedy druhé vydané závazné stanovisko je nezákonné, neboť pro účely územního řízení již závazné stanovisko vydáno bylo. Konstatuje, že tedy bylo nezbytné předmětná druhá stanoviska pro nezákonnost zrušit.

MHMP OST následně opatřením č.j. S-MHMP 226518/2010/OST/Fr ze dne 1.12.2010 vyznamenal účastníky o podkladu pro rozhodnutí, kterým je výše uvedený výsledek posouzení

závazných stanovisek HS HMP a KHS ST Ministerstvem zdravotnictví. Současně byla účastníkům řízení stanovena lhůta k vyjádření se k tomuto podkladu.

Dne 16.2.2011 bylo uplatněno podání výše uvedených účastníků zastoupených Mgr. Ludkem Šikolou, v jehož obsahu bylo již uplatněné odvolání doplněno o námitku nesouladu napadeného rozhodnutí s územně plánovací dokumentací – rozpor s ust. § 90 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (stavební zákon). Odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Ao 7/2010-118, kterým bylo změněno opatření obecné povahy č. 8/2009, kterým byly vydány zásady územního rozvoje hl.m. Prahy, a to zrušením části týkající se SOKP stavba 511. Dovozejí, že stavba SOKP 511 je ode dne vyhlášení uvedeného rozsudku v rozporu s územně plánovací dokumentací, v tomto rozporu je tedy i stavba přeložky I/12. Odkazuje na stanovisko Útvaru rozvoje hl.m. Prahy č.j. 41891 ze dne 8.7.2010, v jehož obsahu je vyjádřen právní názor, že při zrušení grafické a textové části Zásad územního rozvoje hl.m. Prahy, vymezení ploch a koridorů veřejně prospěšné stavby, je nutno použít ust. § 54 odst. 5 stavebního zákona, z něhož vyplývá, že do doby, než obec uvede do souladu územní plán s územně plánovací dokumentací vydanou krajem (ZUR), nelze rozhodovat podle části územního plánu, které jsou s touto dokumentací v rozporu. Namítají rozpor napadeného rozhodnutí s ust. § 10 odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, a namítají neexistenci stanoviska EIA na základě judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen jako NSS). Odkazují na obsah rozsudku NSS č.j. 8 As 6/2010-246 ze dne 31.3.2010, kterým je vyjádřen požadavek aktuálnosti posouzení vlivů na životní prostředí, bez ohledu na skutečnost, že zákon č. 244/1992 Sb., oproti zákonu č. 100/2001 Sb., výslovně platnost stanovisek o posouzení vlivu na životní prostředí časově neomezil. Odvolatelé dále odkazují na obsah rozsudku NSS č.j. 1 As 91/2009-83 ze dne 19.1.2010. Uvádí, že z obsahů uvedených rozsudků NSS lze dovodit, že pro dobu platnosti stanoviska ve věci posuzování vlivů na životní prostředí, se uplatní úprava platná v době jeho vydání, v daném případě dle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. Dovojuje, že platnost podkladového stanoviska EIA v daném případě skončila nejpozději 11.6.2008. Dále namítají nezákonnou změnu závazných stanovisek orgánu ochrany veřejného zdraví, kdy stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy bylo opakovaně měněno v části týkající se problematiky ochranného hlukového pásma, rovněž tak Krajská hygienická stanice Středočeského kraje, která svá vydaná stanoviska 2x rušila a nahrazovala stanovisky jiného znění. Uvádí, že do mnohonásobných změn stanovisek hygienických stanic vstoupilo i Ministerstvo zdravotnictví, které zrušilo v tu dobu již zrušené závazné stanovisko HS hl.m. Prahy ze dne 22.6.2009, tím však též změnilo ostatní závazná stanoviska. Namítá nepřezkoumatelnost závazných stanovisek KHS Středočeského kraje a HS hl.m. Prahy pro rozpor s ust. § 4 odst. 3 stavebního zákona, § 2 odst. 4 a § 68 odst. 3, ve spojení s § 154 správního řádu. Dále namítá absenci závazných stanovisek z hlediska zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a uvádí, že stanovisko MŽP potvrzuje jimi namítanou absenci podkladového rozhodnutí podle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a absenci závazného stanoviska k zásahu do ochranného pásma přírodní památky Lítoznice podle ust. § 37 odst. 2 uvedeného zákona.

Z obsahu předloženého správního spisu bylo zjištěno, že dne 9.1.2008 Ředitelství silnic a dálnic ČR, Správa Praha, uplatnilo u stavebního úřadu žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění předmětné stavby, tímto dnem bylo zahájeno územní řízení. Dne 30.1.2008 stavební úřad vydal usnesení č.j. Výst/200/2008/Ko, kterým zahájené územní řízení přerušil, a současně žadatele vyzval k doplnění žádosti o taxativně uvedené podklady, vše ve lhůtě do 31.5.2009. Dne 29.5.2009 žadatel doplnil část požadovaných podkladů, současně s žádostí o prodloužení lhůty stanovené pro doplnění všech podkladů. Stavební úřad vydal dne 29.5.2009 usnesení č.j. Výst/200/2008/Ko, kterým lhůtu k doplnění podkladů žádosti o vydání územního rozhodnutí prodloužil do 30.9.2009. Dne 29.9.2009 žadatel předložil stavebnímu úřadu i ostatní požadované podklady. Stavební úřad opatřením č.j. UMCP21/07550/2009/SU/Kop ze dne 8.10.2009 oznámil zahájení územního řízení účastníkům řízení, současně stanovil veřejné ústní projednání na den 19.11.2009. O průběhu

veřejného ústního jednání stavební úřad vyhotovil protokol a umožnil účastníkům řízení uplatnit námitky a zástupcům veřejnosti připomínky. Následně stavební úřad vydal přezkoumávané územní rozhodnutí. Z hlediska procesního nebyly zjištěny žádné vady, které by působily nezákonnost napadeného rozhodnutí. Z hlediska věcného bylo zjištěno, že výroková část napadeného rozhodnutí nespĺňuje požadavky stanovené v § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření. Ve výroku rozhodnutí je uveden „základní popis stavby dle dokumentace“, tedy náležitost nepatřící do výrokové části, ale do části odůvodnění. Výroková část však neobsahuje povinnou složku, a to druh a účel umisťované stavby, v daném případě výčet jednotlivých konkrétně umisťovaných staveb. Přezkoumávaným územním rozhodnutím tak nejsou jednotlivé stavby záměru „silnice I. třídy č. 12 v úseku R1 – Úvaly“ umístěny, není řešeno umístění pěti staveb mimoúrovňových křižovatek, dvou okružních křižovatek, mostních objektů, příjezdových komunikací, oplocení, vodohospodářských objektů, vedení elektro, veřejného osvětlení, atd.. Předmětným územním rozhodnutím není vymezen pozemek jednotlivých staveb, ani stavby jako celku. Územní rozhodnutí neobsahuje ve výrokové části parcelní čísla a druh pozemků na podkladě katastru nemovitostí, na nichž se stavba umisťuje, v jeho obsahu je pouze odkazováno na přílohu – seznam pozemků, s tím, že tato příloha má být nedílnou součástí rozhodnutí. Předložené územní rozhodnutí však tuto "nedílnou součást" neobsahuje. Podmínky umístění stavby jsou nekonkrétní, tedy nepřezkoumatelné. Stavební úřad podmínkou č. 8 stanovil povinnost požádat o vydání rozhodnutí o ochranném pásmu, s odkazem na obsah stanovisek HS HMP a KHS SK, aniž by k tomuto měl právní důvod. Jak rovněž uvádí MŽP, hygienické stanice nejsou oprávněny k takovým požadavkům, jejich povinností je jednoznačně určit, zda stanovené limity hluku jsou splněny nebo zda budou překročeny. V druhém případě je povinností stavebního úřadu stanovit takové podmínky, které řeší začlenění stavby do území při zachování civilizačních hodnot, tedy umístění stavby podmíní zřízením ochranného pásma a případně dalších opatření, jako např. zřízením protihlukového valu, zdi, apod. Stanoví rovněž jednoznačné podmínky pro ochranu chráněných živočišných a rostlinných druhů. Přezkoumávané rozhodnutí vychází z nedostatečných podkladů, neboť bylo zjištěno, že předložená dokumentace pro územní řízení nespĺňuje obsahové požadavky stanovené vyhláškou č. 503/2006 Sb., z hlediska rozsahu a obsahu dokumentace k územnímu řízení o umístění stavby. Mimo jiné, průvodní zpráva neobsahuje charakteristiku území a stavebního pozemku, údaj o poloze stavby v obci, údaj o tom, zda se stavba navrhuje v zastavěném či nezastavěném území, údaj o schválené územně plánovací dokumentaci, údaj o souladu záměru s územně plánovací dokumentací, údaj o splnění požadavků dotčených orgánů; není doložena souhrnná technická zpráva. Uvedené nedostatky působí rozpor vydaného rozhodnutí s veřejnými zájmy chráněnými příslušnými právními předpisy.

Odvolací námitky uplatněné účastníky řízení prostřednictvím zplnomocněného zástupce Mgr. Ludka Šikoly, byly posouzeny převážně jako oprávněné. K namítané problematice stanovení ochranného hlukového pásma MHMP OST předně uvádí, že je nezbytné vycházet z obsahu závěrečného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, vydaného v právním režimu § 149 odst. 4 správního řádu. V případě, že bude příslušnou hygienickou stanicí zjištěno překročení stanovených hlukových limitů, nic nebrání tomu, aby rozhodnutí o ochranném pásmu, v případě, že o vydání tohoto rozhodnutí bude požádáno, bylo vydáno ve spojeném řízení. Lze však vydání takového rozhodnutí stanovit podmínkou územního rozhodnutí o umístění stavby. Nebude-li však prokázáno překročení stanovených hlukových limitů, není důvodné rozhodnutí o ochranném pásmu vydávat. K odvolací námitce odkazující na postup „salámovou metodou“, MHMP OST uvádí, že stavební úřad je při svém rozhodování v územním řízení o umístění stavby vázán obsahem a rozsahem žádosti. Zpracování a zajištění relevantních podkladů pro umístění liniové dopravní stavby a následné projednání záměru je velice náročnou činností, kdy je spojování více takových staveb objektivně nereálné. Z obsahu návrhu nepochybně vyplývá, že předmětná dopravní stavba má návaznost na stavbu SOKP 511, tedy podmínky územního rozhodnutí stanoví požadavky na koordinaci

obou staveb. K odvolací námitce týkající se zjišťování výskytu zvláště chráněných živočichů v území navrhované stavby, MHMP OST uvádí, že je nezbytné již v průběhu územního řízení toto zjištění realizovat, včetně doložení případných výjimek v této věci, jako nezbytný podklad pro rozhodnutí o žádosti. K vytknutým formálním nedostatkům napadeného rozhodnutí MHMP OST odkazuje na v této věci výše uvedené zjištění MHMP OST. K namítanému zásahu do ochranného pásma PP Litožnice MHMP OST s odkazem na vyjádření Ministerstva životního prostředí uvádí, že v řízení nebyl splněn požadavek § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., neboť žadatel nedoložil relevantní vyjádření orgánu ochrany přírody, tedy souhlasné či nesouhlasné závazné stanovisko ke stavební činnosti v ochranném pásmu přírodní památky. K odvolací námitce, v jejímž obsahu je odkazováno na rozsudek NSS, kterým bylo změněno opatření obecné povahy č. 8/2009, a na právní názor vyjádřený Útvarem rozvoje hl.m. Prahy, MHMP OST uvádí, že tato skutečnost je rovněž důvodem zrušení napadeného územního rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání, v jehož rámci budou zjištěny všechny relevantní skutečnosti v této otázce. Stejně tak ve věci namítané platnosti stanoviska EIA je nezbytné zajištění relevantního posouzení této otázky ze strany MŽP.

K odvolací námitce obce Sibřina, v jejímž obsahu je požadováno, aby součástí předmětné stavby byla i silniční spojka silnice č. III/01212 a budované silnice I/12, tj. přeložka silnice č. III/33313, MHMP OST uvádí, že stavební úřad je co do rozsahu projednávaného stavebního záměru vázán obsahem uplatněné žádosti a není oprávněn tento obsah upravovat. Uvedená silniční spojka nemá přímou souvislost s přeložkou silnice č. I/12, a tedy není důvodné jí s touto stavbou jakkoliv spojit. MHMP OST rovněž uvádí, že vzhledem k tomu, že se jedná o komunikaci III. třídy, lze jako investora této stavby předpokládat Středočeský kraj, tedy jiný subjekt než v daném případě. K odvolací námitce, v jejímž obsahu je požadováno zajištění hlukových limitů ve vnitřním, ale i ve venkovním prostoru stavby mateřské školy, zajištění, aby pozemky nebyly zatěžovány nadměrnou prašností a vibracemi, MHMP OST uvádí, že z obsahu předloženého správního spisu bylo zjištěno, že se stavební úřad touto problematikou zabýval, předmětné námitce vyhověl tím, že v podmínce č. 1 přezkoumávaného rozhodnutí odkazoval na koordinační situaci, ve které je mateřská školka uvedena jako objekt SO 701 s údajem – výměna oken v Sibřině. Požadavek výměny oken vyplývá i ze stanoviska KHS SK. MHMP OST však takové vypořádání námitky hodnotí jako nedostatečné. Z obsahu podmínky č. 8 napadeného rozhodnutí vyplývá nezbytnost stanovení ochranného pásma, tedy, že venkovní prostor mateřské školky ochránit nelze. Stavební úřad se s problematikou ochrany venkovního prostoru mateřské školy v Sibřině nevypořádal řádně tím, že nezajistil její řádnou ochranu. Odvolací námitka byla posouzena jako oprávněná. K odvolací námitce týkající se akustické studie, aktuálního stanoviska podle zákona č. 100/2001 Sb., a dalších dokladů týkajících se vlivu stavby na okolí, MHMP OST uvádí, že hluková studie je relevantním podkladem pro závazné stanovisko příslušné hygienické stanice, není povinnou součástí dokumentace k územnímu řízení. Přesto hluková studie byla žadatelem jako součást dokumentace doložena a zcela jistě byla po celou dobu územního řízení účastníkům k dispozici. K závazným stanoviskům HS HMP a KHS SK MHMP OST uvádí, že tato stanoviska mají neomezenou platnost. S ohledem na výsledek jejich přezkoumání ze strany ministerstva zdravotnictví, jak je uvedeno výše, a s ohledem na odvolací námitky uplatněné Mgr. Luděkem Šikolou o nepřezkoumatelnosti předmětných stanovisek, je nezbytné, aby v rámci nového projednání věci byla doložena aktuální a nezpochybnitelná stanoviska HS HMP i KHS SK.

K odvolací námitce Městské části Praha – Běchovice, týkající se problematiky odvodnění ploch zařízení staveniště a odvodnění úseku stavby, MHMP OST uvádí, že smyslem územního řízení není řešení druhotných podrobností souvisejících s umístěním stavby. Stavební úřad je však povinen v obsahu územního rozhodnutí zajistit, aby i tato související opatření byla zohledněna v projektové přípravě stavby. Stejným způsobem je nutno řešit i namítané přístupy k ZS1 až ZS3. Požadavek protihlukového valu je nutné projednat v procesu nového projednání věci.

K odvolací námitce Jaromíra Bratky, Marie Vedralové, Marie Adamové, Zdeňka Doležala, Anny Kuklové, Vladimíra Prokúpk, Jiřího Prokúpk, Kláry Andrštové a Blaženy Svobodové, MHMP OST uvádí, že Úřad městské části Praha 21, odbor stavební úřad, je konkrétní označení správního orgánu, stavebním zákonem obecně nazvaného „stavební úřad“, a je k projednání a rozhodování v předmětné věci příslušným na základě určení Ministerstvem pro místní rozvoj (opatření č.j. 17754/2005-63/K-1225/05 ze dne 14.6.2005). K odvolací námitce týkající se zastaralosti dokumentace hodnocení vlivů na životní prostředí, MHMP OST uvádí, že v rámci nového projednání věci bude nezbytné otázku platnosti a účinnosti doloženého podkladu EIA prověřit, a to v součinnosti s příslušnými správními orgány. K namítanému zásahu do vlastnických práv odvolatelů MHMP OST uvádí, že stavební úřad postupoval v souladu s ust. § 86 odst. 3 stavebního zákona, kdy nepožadoval souhlasy vlastníků pozemků dotčených navrhovaným umístěním stavby, neboť se jedná o stavbu územním plánem označenou jako stavba veřejně prospěšná, kdy pozemky pro tento účel lze na základě platných právních předpisů vyvlastnit. Samotný akt vyvlastnění není předmětem územního řízení. V územním řízení vlastníkům dotčených pozemků přísluší postavení účastníka řízení, a je zcela v jejich dispozici, zda se budou územního řízení aktivně účastnit, či nikoli. Předmětný záměr byl účastníkům i veřejnosti oznámen v souladu s platnou právní úpravou § 87 odst. 1 stavebního zákona ve spojení s obecnou úpravou doručování stanovenou správním řádem. V postupu stavebního úřadu vztahujícího se k oznámení územního řízení, nebyly shledány žádné vady.

Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno. V rámci nového projednání věci stavební úřad předně zajistí stanovisko odboru územního plánování MHMP o právních a věcných důsledcích rozsudku NSS č.j. 7 Ao 7/2010-118 na platný stav územního plánu, včetně jednoznačného vyjádření, zda je navrhovaná stavba s platným územním plánem v souladu. Dále bude zajištěno stanovisko OOP MHMP a případně i MŽP ve věci platnosti doloženého stanoviska EIA. Žadateli bude uložena povinnost předložit závazné stanovisko OOP MHMP ve věci výskytu chráněných druhů v území navrhované stavby, a to včetně případných výjimek dle zákona č. 114/1992 Sb. Rovněž bude doloženo závazné stanovisko OOP MHMP ve věci zásahu do ochranného pásma PP Litožnice. Dokumentace k územnímu řízení bude doplněna o návrh odtokového řešení zařízení staveniště a stavby, stavební úřad se bude touto problematikou zabývat. Stavební úřad v rámci nového řízení odstraní vady vytknuté výše v obsahu tohoto rozhodnutí. Rozhodnutí ve věci bude vycházet ze skutečně zjištěného věcného a právního stavu věci, z obsahu výsledného rozhodnutí budou všechny relevantní skutečnosti, včetně způsobu jejich zjištění, zřejmé. Rozhodnutí bude splňovat požadované formální náležitosti a bude doručováno účastníkům řízení v souladu s ust. § 92 odst. 3 ve spojení s ust. § 20 stavebního zákona.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Ivana S o u r a l o v á
ředitelka odboru

otisk úředního razítka

Rozdělovník:

I. účastníkům řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, doporučeně, fyz. osobám do vl. rukou

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Správa Praha, Dukelských Hrdinů 34, Praha 7
2. Městská část Praha – Běchovice, Za Poštovskou zahradou 479, Praha 9
3. Obec Sibřina, Sibřina č. 15
4. Mgr. Luděk Šikola, AK Šikola a partneři, Rumunská 22, Praha 2
5. Jaromír Bratka, Dol 14, Máslovice
6. Vladimír Prokůpek, Hostěradice 41. Kamenný Přívoz
7. Marie Adamová, Poděbradova 712, Úvaly
8. Blažena Svobodová, Petra Fastra 1108/6, Říčany
9. Marie Vedralová, Palackého 876, Kostelec nad Černými Lesy
10. Anna Kuklová, Vojanova 320, Úvaly
11. Zdeněk Doležal, Břežany II 177, Český Brod
12. Klára Andrštová, Čížovská 1074, Újezd nad Lesy

II. účastníkům řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu, veřejnou vyhláškou zveřejněním na úřední desce

1. Magistrátu hl.m. Prahy
2. ÚMČ Praha 21, Staroklánovická 260, Praha 9
3. MÚ Úvaly, Pražská 276, Úvaly
4. OÚ Tuklaty, Tuklaty č.p. 158
5. Úřadu městyse Škvorec, Masarykovo nám. 122, Škvorec
6. OÚ Sibřina, Sibřina č. 15
7. OÚ Květnice, Na Ladech 14, Květnice
8. OÚ Dobročovice, Dobročovice
9. MÚ Český Brod, Husovo nám. 70, Český Brod
10. ÚMČ Praha 15, Boloňská 478, Praha 10
11. ÚMČ Praha – Dubeč, Starodubečská 36, Praha 10
12. ÚMČ Praha – Běchovice, Za Poštovskou zahradou 479, Praha 9
13. ÚMČ Praha – Koloděje, K Jízdárně 9, Praha 9

po dobu 15ti dnů

III. ostatní, doporučeně

1. ÚMČ Praha 21 – odbor stavební úřad, Staroklánovická 260, Praha 9 + **spis**

IV. na vědomí

1. OST 01/Fr
2. OST 01/Kr
3. OST 02/Ba
4. OST 03/My
5. OST 03/Jr
6. URM, evidence rozhodnutí